

# DVOJKA



4. číslo

červen 2004

2. ZŠ Kolín

Kmochova 943

# Dvojka

---

Milí čtenáři, kamarádi...

Je tu červen a s ním i poslední číslo tohoto časopisu. Chtěli bychom se s vámi rozloučit právě tímto číslem. Chtěli bychom vám poděkovat za to, že jste nás po celou dobu v tvorbě těchto čísel časopisu podporovali a někteří je s chutí četli. Také velký dík patří p.uč. Kněžourkové a p. uč. Hradeckému za pomoc a úpravu časopisů. Redakční radě bychom chtěli vzkázat, ať svůj talent rozhodně nezahazují a v tvorbě časopisu pokračují. Naposled bychom vám chtěli představit nové šéfredaktory- Luďka Veselého a jeho pomocníka Ivoše Nováka. Funkci šéfgrafika nadále zastává Jiří Funda. Takto k poslednímu číslu a dalšímu osudu Dvojky. Hodně úspěchů v dalším školním roce přejí:

Za redakční radu Jana Matoušková a Bára Mocová



## **Spolupracovali:**

Techničtí redaktoři:      Mocová Barbora  
   Matoušková Jana  
   Funda Jiří

Grafici:            Novák Ivo  
                                 Veselý Luděk

Redaktoři: Dědková Anna            Šejnová Iveta  
                 Klovřza David                    Hlína Vojta  
                 Veselý Luděk                    žáci 5. tříd  
                 Konopáčová Bára  
                 Chamrada Daniel

# Dvojka

---

Jak jsme už naznačili, je tu červen a sním nás opouštějí naši nejstarší spolužáci – devátáci. Poprosili jsme je, aby nám napsali, jak se tady ty čtyři roky měli ...

## Kde jsou ty časy, aneb cesta o čtyři roky zpět

Je ráno, hodně brzy ráno, tipuji tak několik minut po šesté, každý normální člověk ještě spí, ale já kráčím ulicí směrem ke škole, všude je ticho a já se pomalu přenáším o čtyři roky zpět. Ocítám se před 2. základní školou v Kmochově ulici a všude kolem mě pobíhají děti, které jsou po prázdninách rozjívěné a všichni si sdělují své zážitky z prázdnin. Najednou spatřím malou holku, která nemá komu by pověděla, co se jí o prázdninách přihodilo. Vypadá dost vyděšeně, po chvilkovém váhání si dodá odvahu a vejde do budovy, kde to vypadá jako ve včelím úle.



Ptá se sama sebe: "Kde najdu třídu se štítkem 6.B?" Nakonec pochopí, že jí asi nikdo nepomůže a začne stoupat po schodech, ve třetím patře najde místnost, kterou hledá. Teď už jí nezbyvá nic jiného než vstoupit do třídy, ale ona

zase váhá. "Vždyť tam nikoho neznám." Ví jen, že tam budou dva kluci, dvojčata, se kterými se setkala na škole, kterou navštěvovala ještě před rokem, ale z nich nemá zrovna velkou radost. Konečně překonala

# *Dvojka*

---

strach a sedá si do poslední lavice k další vyděšené holce. Najednou zazvoní zvonek a nastává pár sekund napětí a do třídy vchází pan učitel, představí se jako Vladimír Hradecký. Všichni v té třídě mají vykulené oči, jsou zamklí a vypadají vyděšeně. Tímto okamžikem začala pouť 26 žáků výběrové třídy na Základní škole v Kmochově ulici.

V tom cítím, jak mě něco tahá za rukáv a v dalším okamžiku jsem zpátky v roce 2004 a vcházím do téže budovy jako před chvílí, ale tohle je krutá realita a já si uvědomuji, že ta třída, kterou jsem před chvílí viděla, byla naše 9.B a ta malá vyděšená holka, věřte nebo ne, jsem byla já. Dneska už nejsme vyděšení jako tenkrát a já jsem si jistá, že kdyby ve třídě chyběla dvojčata, tak by to nebyla naše třída a vlastně kdyby chyběl kdokoli z nás, tak bychom to nebyli prostě my. Za ty čtyři roky jsme se zúčastnili mnoha výletů, na kterých nechyběl smích, ale také tu nechyběly naše vyděšené zraky, když si Lukáš Hamsa způsobil nějaké to zranění.

Nakonec bych chtěla poděkovat panu učiteli, že nám byl skvělým třídním a nejen to, řešil naše problémy různého typu, smál se s námi našim vtípkům, no prostě si myslím a doufám, že si to nemyslím jenom já, to byl nejlepší třídní, jakého jsme mohli mít. Děkujeme za všechno... odcházíme.

Barbora Mocová, 9.B

**Jak to všechno bylo?**

# *Dvojka*

---

Trhnutím se probouzím ze spánku. Je půl sedmé ráno. Vstávat zatím opravdu nehodlám-ještě ke všemu v neděli, a tak se našťavaně zahrabu do peřin a s nadějí, že znovu usnu, začnu počítat ovečky. Po nějaké době:....přes lávku už přešlo přes pět set ovcí, (mezi námi jinak už slušná ovčí farma) ale spánek nikde. Nakonec dojdou k závěru, že zabývat se matematikou v neděli ráno je naprosté šílenství, takže ovečky putují do nejzadnějšího závitu v mém mozku. P. uč. Hradecký by ze mě měl radost, napadá mě. Vzpomínky na naši třídu a třídního učitele vždy spolehlivě zaženou špatnou náladu a ani tento okamžik není výjimkou. I když se to může zdát divné, pořád mám v paměti den, kdy jsem poprvé překročila práh své nové třídy a spatřila své spolužáky. Opravdu nezapomenutelný zážitek!☺ Na druhou stranu to je jediný den, který mám v paměti ze školního roku 2000-2001 uložen. Celý šestý ročník byl pro mne tak trochu poznávacím a moc zajímavých vzpomínek jsem si z něj neodnesla. Zato ‚sedmička‘ byla snad nejlepším rokem vůbec. Většina z nás totiž absolvovala lyžák a to byl jeden z kroků, který vedl k tomu, že je z nás dnes taková dobrá parta (podle učitelů banda). Potom přišly ještě další akce jako třeba besídka, třídní výlety apod., během nichž jsme dokazovali, že i nemožné je občas možné☺. Např. na rovině si zvrtnout kotník, málem si useknout palec, či velmi zajímavým způsobem prorazit okno u chatky a vysklít dveře. Podotýkám, že ani o vyučování jsme mnohdy nebyli lepší. Potom už vše plynulo jako voda. Osmička už byla za námi a

# *Dvojka*

---

my, bohatší o pár vědomostí jsme stáli před nejdůležitějším úkolem, který měl být završením našich poznatků. Ano, přijímací zkoušky. Naštěstí jsme všichni obstáli a dokázali nejen sobě, ale i ostatním, že vše potřebné v hlavě máme-tedy zatím. Teď je polovina června a zanedlouho nás čeká poslední den, který máme ještě strávit jako žáci této školy. Zatím o tom moc nepřemýšlíme, protože rozloučit se po čtyřech společných letech nebude určitě nijak jednoduché.

Rozladěna touto představou vstanu z postele a začnu se oblékat. Půjdu do koupelny, zadívám se na svůj obraz v zrcadle. Stejně jsem měla obrovské štěstí, že jsem tohle všechno prožila, dodám a potom už mě plně probudí odporně studená voda. Na další rozjímání už není čas, takže se odcházím nasnídat!

P.S.- Za celou 9.B bych chtěla všem kantorům, zaměstnancům školy a oběma ředitelům moc poděkovat za jejich úsilí a obětavost a zároveň doufám, že na nás budou vzpomínat jen v dobrém!

Jana Matoušková, 9.B

... a co nám o devátáčích řekli někteří učitelé?

## **Tak jde čas ....**

Na stole přede mnou leží fotky. Na všech jsou titíž lidé. Titíž lidé v čase. Políčka zrychleného filmu.

Na nejstarší fotografii je napsáno 2.ZŠ Kolín 2000 - 2001. To byl školní rok, kdy jsem jako třídní učitel

# *Dvojka*

---

dostal třídu 6.B. Prvního září jsem před sebou viděl šestadvacet děcek, sotva odrostlých holátek, která nevěděla, co je čeká. Tenkrát nikdo z nás netušil, co společně prožijeme.

Společné hodiny matematiky, fyziky a informatiky, kde jste mi dokazovali, že právem patříte do matematické třídy.

Výlety, při kterých se Lukáš Hamsa neopomněl vždy o něco pořezat.

Soutěže. Do těch jsem vás "nutil" přes silný "odpor", abyste se pak v okresních kolech umístili na předních místech.

Byly i problémy. Řešili jsme spolu věci, za které byste si zasloužili na zadek. Možná to tak nevypadalo, ale vždy jsem to bral osobně. Jste moje děti a každý váš úspěch i neúspěch byl i můj. Každé vaše zklamání, vaše slzy byly i mé.

A nyní nastal čas, kdy holátkům narostla křídla. Opouštějí rodné hnízdo, a mně nezbude, než zamáčknout slzu v oku a popřát jim šťastný let. A ještě přidat větu, kterou mi říkali mí rodiče: "A nezapomeň na slušné vychování."

Bylo mi ctí být vaším učitelem

Vladimír Hradecký

## **Rozhodně někdy na shledanou !!!**

Ačkoliv se ta situace opakuje rok co rok, když se svým obvyklým tempem řítí do cíle školní rok, mám pokaždé pocit, že končí něco, co bych si chtěla ještě nějaký čas ponechat. Hned vám to vysvětlím. Když

# *Dvojka*

---

dostanu na svůj oblíbený český jazyk - samozřejmě tím myslím předmět výuky - šestáky, pokaždé jako bych znovu a novu začínala. Sice tváře jsou jiné, složení třídy také, ale problémy se zvládnutím učiva se neustále opakují. Tak jak postupují z ročníku do ročníku, zachycuji jejich postupný vývoj a proměnu. Po necelých čtyřech letech přede mnou sedí téměř dospělí mladí lidé, někteří s vyhraněnými vlastnostmi, cíli a přáními, jiní ještě s dětskými sny a udivenýma očima nad tím, co život vlastně obnáší. Loučení je těžké, když si s někým konečně porozumíte, najdete společnou řeč, tak vám ze života pomalu mizí. Ale to už je úděl kantora ! Tak hodně štěstí, milí deváťáci !

Květuše Kněžourková

## **Stalo se ...**

Toho spousta. Na Dvojce, v Kolíně, v ČR, v Evropě, a na celém světě. Ale nás teď bude zajímat co se stalo na Dvojce. Tak co se stalo? Tak si to shrneme: Deváťáci se nám připravovali na vyčerpávající zkoušky na střední školy. Věříme, že se učili od rána do večera ☺. Asi ano, protože většinou se na vysněnou školu bez problému, někdy s trémou dostali. Někteří první pokus nezvládli, a tak šli do druhého kola. Přejeme jim hodně štěstí na středních školách i v životě! A co dál? Nastalo druhé pololetí a s ním nezbytné písemky (bohužel ☹) zkoušení a zase zkoušení. A tak jsme s museli učit a učit, abychom na poslední chvíli zachránili známky.



# *Dvojka*

---

Deváťákům už o nic nejde, ale osmákům se už počítá průměr, tak snad to zvládnou... Ještě před tímto vyčerpávajícím obdobím se druhý stupeň vydal odpočívat, meditovat a poznávat krásy Španělska. Jeli jsme s cestovní kanceláří Monatour, bylo to opravdu krásné, (podrobnosti se dovíte v článku o Španělsku). Když jsme se vrátili nemuseli jsme se naštěstí pro nás hned učit, byl dětský den, který byl kvůli nám přesunutý na pondělí. Šli jsme do kina, na Ostrov nebo do Štítar. Teď to ale vypadá, že jsme se celé druhé pololetí jen poflakovali, tak to doopravdy není! Co všechny olympiády, soutěže, jak vědomostní tak i sportovní. Třeba soutěž Klokan, nebo taky naše škola pořádala pro žáky pátých tříd jako každý rok matematickou soutěž Plus(zážitky soutěžících si můžete přečíst o trošku dál. Pak taky dvě žákyně ze 6.A přestoupily do 6.B. Když se ohlédneme zpátky, tak za sebou máme pořádný kus práce. Už přišlo léto, na které jsme se dlouho těšili, a prázdniny, na které se také všichni velmi těšíme, jsou už za

dveřmi. Pokud se vám známky letos nevydařily, tak si to neberte příliš k srdci. A příští rok se snažte víc. Vždyť život je- pes nejlepší přítel člověka. Užijte si prázdniny a v září odpočatí a s novou energií v žilách se na vás těšíme!!!☺

Majda & Ali

A na závěr něco životě:

Život je o chybách, jelikož nevyhrává ten, kdo je dobrý, ale ten kdo dělá méně chyb.

Život je věčný boj, kdy bojuješ sám se sebou... a

# *Dvojka*

---

nikdy nesmíš prohrát. Život není peříčko ..... to je jenom na NOVĚ!

Život je pes, ale žít je psina!

Život je pes...nejlepší přítel člověka.

Dále se stalo....

V pondělí 3.5. se na naší škole uskutečnila **beseda o jaderné energii** pro žáky devátých ročníků. Pan doc. Ing. Petr Otčenášek, člen csc Jaderné fakulty ČVUT v Praze, se nevěnoval jen jaderné energii, ale také zdrojům a různým druhům energie. Ti, kteří pozorně poslouchali, se mohli dozvědět něco o výhodách a nevýhodách alternativních zdrojů energie, jako je např. sluneční, větrná nebo přílivová energie, nebo něco o vyčerpatelných zdrojích, mezi které řadíme uhlí, ropu, zemní plyn. Všichni jsme zhlédli dva krátké filmy, jeden, který zjednodušeně znázorňoval štěpení atomu, a druhý z prostředí jaderné elektrárny Temelín.

Myslím si, že tento pán byl pro nás dalším zdrojem informací o dnešních problémech z prostředí energetiky, díky němuž si každý z nás mohl udělat svůj názor na využívání zdrojů energie v dnešní době.

Barbora Mocová, 9.B

.... A nyní už tady máme ten slíbený článek o Španělsku, po kterém následují zážitky páťáků, kteří si zasoutěžili v matematické soutěži +PLUS+ ...

## Španělsko

Naše cesta do Španělska byla zajímavá a rozhodně jsme se nenudili. Ale nejprve k cestě- Ta sice trvala 23 hodin, ale rychle nám utekla především díky zajímavým filmům, které jsme večer shlédli např. Kameňák, Piráti z Karibiku... aj. A než jsme se



nadáli, bylo ráno a stáli jsme před hotelem, k poledni jsme se ubytovali. Pokoje byly dvojlůžkové a trojlůžkové. V hotelu jménem Eton jsme měli k dispozici bazén, kulečnick i jídelnu se spoustou jídla. Téměř každý den po večeri

jsme se scházeli u bazénu a dostávali jsme pokyny k následujícímu dni, jednou jsme také zpívali s kytarou hráli různé hry.

Z výletů, které jsme podnikli, byl zajímavý výlet do Tossy, všichni, kdo seděli na palubě vypadali, jako by nepluli na lodi, ale plavali za ní, v Tosse jsme si prohlédli starobylé hradby. Další náš výlet byl do rybářského městečka Blannes, kde jsme na rybářské

# *Dvojka*

---

aukci viděli všelijaké mořské potvory. V Marinelandu, kam jsme se všichni moc těšili, jsme nejprve viděli vystoupení papoušků, lachtanů a delfínů a ve zbylém čase jsme okupovali skluzavky, tobogány a bazény. Mně osobně se nejvíce líbilo v Barceloně- Gaudiho chrám, fotbalový a olympijský stadion na závěr jsme zhlédli zpívající fontánu- krásné efekty a hudba- prostě nádhera. Na všech těchto výjezdech za poznáním nás doprovázela milá průvodkyně paní Černušáková, která nás vždy informovala o různých zajímavostech daného okolí .

Skoro každý den jsme se společně slunili na pláži. Rozhodně jsme tam ale nebyli pod dozorem 24 hodin denně - paní učitelky nás občas pouštěly do tajemných uliček plných krámků se suvenýry a s jinými zajímavými věcmi, abychom si něco nakoupili.

Poslední den už nezbývalo nic jiného než si sbalit a hurá domů. Před školou se všichni rozprchli ke svým rodičům a tím naše putování skončilo. Rozhodně budeme na tenhle pobyt ještě dlouho vzpomínat - byl BEZVADNÝ.

P.S. Chtěli bychom poděkovat paním učitelkám Kněžourkové, Mikeskové a Wernerové za to, že měly pevné nervy a ten týden s námi vydržely.

Iveta Šejnová, 9.B

## **Matematická soutěž PLUS**

Mně se tam za žádnou cenu nechtělo, ale díky mým kamarádům a paní učitelce jsem tam šla. Když

# Dvojka

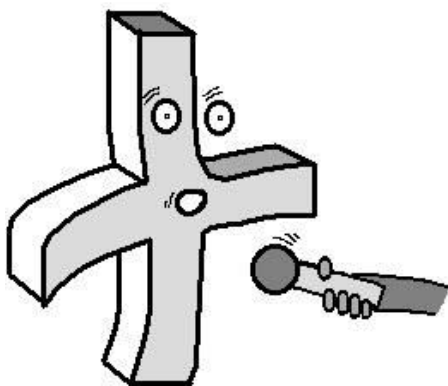
---

přijdete do té třídy, posadíte se a rozhlédnete se, je vám asi hrozně jako bylo mně. A pak to začne, už to jedééé jako po másle, ale jen když si nevzpomenete, o co vám vlastně jde. Takže myslíte jen a jen na ty indiány. Ale jen jediný zážitek můžete mít a to ten nejkrásnější, že něco dokážete, že tu nemilosrdnou čáru osudu vašeho milovaného života udělají až pod vaším jménem. A ještě něco: sčítejte, odčítejte! Když vás dohoní klepání rukou a drkotání zubů, tak je po vás, ať to umíte nebo ne. Nakonec budete mít pocit, že jste udělali něco pro sebe a bude vám hezky.

Jana Procházková, 5.třída

(pozn.redakce: Dozvěděli jsme se, že Jana se umístila na 3. místě a do matematické třídy jde bez přijímacích zkoušek)

## S matematikou za indiány



Soutěž +PLUS+,  
soutěž jako každá  
jiná, omyl -  
indiánská. Letos  
byla výprava za  
indiány po  
matematické cestě.  
+PLUS+ je soutěž,  
na kterou se každý  
těší, když na ni má  
jít. Ten pocit, být  
mezi úspěšnými

# Dvojka

---

řešiteli ve třídě, i v hodnocení. Najde se i špetka zábavy a trochu poučení, trošku poznání i zlepšení v matematice, a to je to pravé, co každý potřebuje. A když jste dobří, máte dobrý pocit, když ne, odnesete si aspoň krásnou vzpomínku na okresní matematickou soutěž: +PLUS+

Jakub Pekárek, 5. tř.

## **Zážitky ze soutěže Plus**

Za chvíli začíná soutěž Plus. A já nervózně čekám, kdy to konečně začne. Crrr, crrr. "Sakra," řeknu si. Přichází pan učitel. Řekne nám pravidla k soutěži a chystá se rozdat papíry. Za chvíli mám papíry před sebou. Pustím se do práce. Jsem už docela klidná, ale hrozně mě znervózňuje křupání topení. Já totiž, když se mám soustředit, vždy si něco najdu, co mě zneklidní. Křup, křup. Ach jo! Povzdechnu. Naštěstí to za chvíli přestane. Řeším úlohy jednu za druhou. Všechny jsou dobře vymyšlené, až na jednu. Tu jsem pořád nemohla vyřešit, až nakonec jsem ji vyřešila. Po skončení to byl dobrý pocit.

A proto doporučuji, aby to každý zkusil.

Bára Macurová, 5. Třída

## **O soutěži + PLUS +**

Soutěž Plus byla vkusně zavedená na jedno téma - Indiány. Baví mě řešit matematické úlohy, proto se mi tato soutěž velmi líbila. Bylo v ní deset úloh na hodinu "pohodička" - řeknete si, ale mě dalo stejně co dělat, abych ji stihnul. Příklady byly na logickou

# *Dvojka*

---

úvahu a myšlení. Atmosféra byla dobrá, až na rušivé zvuky topení, které ale bylo ke konci hodiny naštěstí vypnuto. Takže jsme mohli v klidu dořešit úlohy a dokončit myšlenky.

Jakub Káninský 5. Třída

## **Otázky měsíce**

### **1.část**

1. Co ti tento rok ve škole přinesl?
2. Jak se díváš na letošní deváťáky?
3. Těšíš se, až budeš v devítce?
4. Jakou známkou bys ohodnotil(a) letošní devítky?  
A proč?

Dominika Simonová 4.A

- 1.Úspěch. :o)))
2. Moc né, přijdou mi blbí. ( a proóóč? Búúú)
3. Ne, protože bude víc učení.
4. 2; jen tak.

Lukáš Vaňhal 3.A

1. Poznámky.
2. Jsou zlobiví.
3. Jo, že tam bude víc učení.
4. 1;že se dobře učeť.

Bára Ulrichová 5.A

1. Smutek.
2. Dobře, protože jsou hodní- kromě kluků.

# Dvojka

---

3. Netěším, protože tam je hodně učení.
4. 3 :o)) ; jen tak.

Jindra Stuchlík 7.B

1. (dlouhá odmlka).....Nic.
2. Dobře, jsou hodní.
3. Jo. Konečně už budu z této školy.
4. 2-; jen tak.

Erika Horelová 8.A

1. Jen poznámky.
2. Že jsou úplně v pohodě a nejsou namyšlený.
3. No, protože vypadnu.
4. 1; protože to jsou suproví lidi (něco na tom je:o)

## 2.část

1. Jaké je být deváťákem?
2. Těšíš se na odchod z této školy? A proč?
3. Jak na tento rok budeš vzpomínat?
4. Přijdeš se sem ještě podívat?

Jakub Gallistl 9.B

1. Good. :o))
2. Strašně,.....těším se na SŠ.
3. Horlivě.
4. Každopádně.

Kateřina Rokosová 9.B

1. Příjemný, ale je mi líto, že už je konec.
2. Jo i ne; kvůli kamarádům.
3. Jen v dobrém, až na pár výjimek.



# Dvojka

---

## 4. Určitě.

Petr Pohl 9.A

1. Je to dobrý pocit.
2. Ani né, nechci si hledat nový kámoše.
3. V dobrým.
4. Určitě.

Lenka Krchová 9.A

1. Je to stejný, jako v každé třídě.....Akorát jsem o trochu starší. :o))
2. Moc se na to netěším; mám tady kamarády, ale zase poznám spoustu jiných.
3. Ve většině případů v dobrém, ale na jednu paní učitelku matematiky moc v dobrém ne.
4. Tak to každopádně.

Matěj Novotný 9.A

1. Skvělý. ☺
2. Jo, podívám se někam jinam, potkám jiný lidi a naučím se něco jiného.
- 3.....V dobrém.
4. Určitě.

Tereza Ulrichová 9.A

1. Skvělý.
2. ....Netěším, ale i těším, bude se mi stýskat po spolužácích.
3. V dobrém i zlém.
4. Na 100%.

## Exkluzivní rozhovor s paní ředitelkou Holcmanovou

V době, kdy jsem se rozhodoval, že zajdu za paní ředitelkou a požádám ji o rozhovor pro školní časopis, byla přeci jen trochu tma a zima, ale řekl jsem si, že si musím přivstat, protože takováto šance se nenaskytne každý den.

Do školní brašny jsem si přibalil tužku s blokem a vyrazil jsem vstříc dobrodružství. Ve škole touto dobou ještě nebývá moc lidí, ale dovnitř jsem se dobouchal. Ani se nepřezouvám a běžím směrem k ředitelně. Jemně ťukám na dveře, ale nikdo neotvírá. Za chvíli to zkusím znovu, ale stále nic. Vcházím tedy dovnitř a hledám paní ředitelku. Právě leží na pohovce, takže jí ihned kladu první otázku: Jak jste se dostala až sem do ředitelny? ZŠ? Odpovídá prostě: Chrrrr bok, z čehož usuzuji, že to byla cesta velmi nan paní ředitelky kladu d ředitelkou zrovna na tét svým platem za tak odpovídání na tuto otáz výraz v obličeji mluví za



zaměstnání, ale nespokojena s platem být nemůže. Ještě jsem se v rychlosti stihl zeptat na poslední otázku: Jak dlouho zde v ředitelně hodláte setrvat? Paní ředitelka se překulila na záda, jako by mi chtěla dát najevo, kdo je tady pánem, takže neočekávám v nejbližší době konkurs na ředitele naší školy a rychle odcházím pryč, protože si začíná cosi mrumlat pro sebe a pomalu se probouzet.

Venku před školou si můžu konečně oddechnout a vzpamatovat se z menšího šoku. Jistě bude ale paní ředitelka překvapena, jak odpovídala, a všem bude tvrdit, že o ničem neví.

Ludek Veselý, 8.B

## Čtenářský koutek

aneb

**všichni, co ležíte v knížkách, SEM!!!**

Ahoj, tak mě tady zase po dlouhé době máte a se mnou i nějakou tu knížku.

Takže začneme od začátku.....

Po nějaké době vyšla (a jsem tomu ráda) další knížka od Louise Rennisonové, která nese název Zmlkni mozku!. Knížky od této autorky jsou opravdu dobré a mám je moc ráda, můžete je číst znovu a znovu a stejně vás to nepřestane bavit. Doufám tedy, že ani tentokrát paní Rennisonová nezklamala a nacpala do dalšího dílu co nejvíc legrace, kterou od ní očekávám.

# *Dvojka*

---

Kniha, kterou vám teď představím, se hodí spíš pro mladší děti. Je to soubor čtrnácti strašidelných pohádek, v nichž vystupují nejrůznější nadpřirozené bytosti. Knížka se jmenuje Mezi skřítky od Dominika Filipa.

Černá truhla - Barbara Büchnerová je napínavý román s detektivní zápletkou, při níž se náhodně seznámí hlavní hrdinka šesnáciletá Flex se záhadným mladíkem, který se zdá úplně normální, ale nic není jak se zdá. Příběh má spád, nebudete se nudit a objevíte nečekané okolnosti.

Pod názvem Tajemný sligum se skrývá uzounká knížka jejímž autorem je Stephen Bowkett. Tahle "knížečka" je dokonale napsané sci - fi, které pojednává o podivné hmotě, kterou našli na pláži po bouři čtyři kamarádi. Abyste zjistili, co s ní podniknou, musíte si přečíst právě tuhle knížku.

Na dalším místě stojí kniha s názvem Vlčice a dívka - Moira, kniha první autorem je Henri Loevenbruck. Kniha je psaná v žánru fantasy a příběh se odehrává v bájně zemi Gaelii, kde právě zuří válka. Hrdinkou se stává dívka Alea, která prožívá společně s osamělou vlčicí dech beroucí dobrodružství.

Merlin autora Michaela Ria se vcelku slabá knížka, která pojednává o legendě krále Artuše a kouzelníka Merlina. Zvláštností je, že celý příběh vypráví ze svého pohledu právě Merlin.

# Dvojka

---

Nakonec tady mám něco pro příznivce Harryho Pottera. Allan Zola Kronzek a Elizabeth Kronzek jsou autoři Školy čarodějů, která prvním uceleným průvodcem světa Harryho Pottera. Je především určena milovníkům Harryho a těm, kteří nemají přístup do Bradavic a přece se chtějí dozvědět něco o kouzelnickém umění. Na podobném principu jsou napsány další dvě knihy Kouzelná věda Harryho Pottera - Roger Highfield a Čarokniha Harryho Pottera - Edi Vesco . Tyhle knížky prostě otevírají dveře do světa magie a kouzel i mudlům. Trocha orientace v určitém oboru prostě neškodí:)

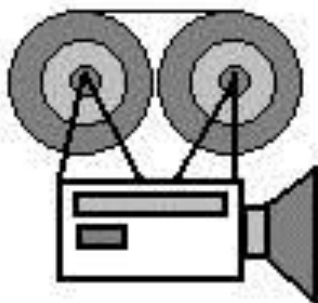
(Mimochodem, všechny tyhle knížky najdete v knihkupectvích.)

Mějte se krásně zdraví Anna Dědková, 9.B

## Recenze filmů

### Harry Potter a vězeň z Azkabanu

Tento třetí díl Harryho Pottera je další pokračování knihy od J. K. Rowlingové. Ve filmu se setkáte s



obvyklými přáteli Harrym, Ronem, Hermionou a jejich nepřítelem Malfoyem. Budou zde také uvedeny nové postavy, které jste v předešlých dílech neviděli. Jsou to: Vězeň z Azkabanu Sirius Black, profesorka

jasnovidecťví Sibyl Trelawneyová, nový (již třetí)

učitel černé magie Remus Lupin, Teta Marge a jiní. V září 2005 se můžete těšit na další film Harryho Potera, tentokrát pod názvem Harry Potter a ohnivý pohár.

Daniel Chamrada 8.B

## **Hudba**

### **Radiohead**

Bylo to někdy roku 1982, kdy se, ještě čtrnáctiletý, Thom Yorke zeptal Colina Greenwooda, jestli se nechce přidat k němu do nové kapely ještě s Edem O'Brienem. Thom a Colin měli ve škole punkovou kapelu zvanou TNT. Dalším členem skupiny se stal kamarád z Abingdomské obecné školy bubeník Phil Selway. Poté se k nim přidal Colinův brácha Jonny Greenwood.

Skupina měla první vystoupení v Jericho's Tavern (Jerichova hospoda) v Oxfordu, bylo to o pár let později, v roce 1987 pod názvem On A Friday. Věci se rychle pohybovaly a On A Friday měli neustále různé vystoupení a stále o ně projevovali větší zájem u nahrávacích společností, nakonec podepsali smlouvu s EMI. Po vystoupení v The Venue měli první recenzi, ačkoliv byla celá pozitivní, kritizovala jejich nedostatek originality. Recenze přiměla skupinu k rozpravě. Přiznali, že kritika měla pravdu, že jejich jméno není zrovna to nejlepší. Rozhodli se ho změnit na jméno Radio Head podle jednoho songu na albu True Stories od skupiny Talking Heads. Pod tímto jménem vydali v

## *Dvojka*

---

'92 jejich debut - EP Drill s Prove Yourself jako úvodní skladbou, to propadlo na 101. příčku, takže byl čas hledat nového producenta. Jako první album vydali Pablo Honey se singlem Creep. Nejprve v Creep hrála kytara, ale nakonec tam naštěstí dali piano.

Druhé album se jmenovalo The Bends. Mám pocit, že se Radiohead docela hledali. The Bends se mi nezamlouvá. Podle mě Radiohead měli ještě jednu světlou chvíli a to CD Kid A (je to dost na psychiku).

OK Computer vyšlo v červnu 1997. Album získalo mnoho ocenění, včetně ceny Grammy za Nejlepší alternativní album a britským hudebním magazínem Q bylo ohodnoceno jako nejlepší album všech dob.



Čtvrté album Kid A vyšlo v říjnu 2000. Album zaznamenalo velký úspěch, i když nevyšlo žádné video a ani jeden singl.

Amnesiac je asi tak největší směsicí všech období Radiohead. Jedna z nejpřesnějších teorií je, že by mohl vyplnit mezeru mezi OK Computer a Kid A. Amnesiac není rozhodně album, které by vzniklo z

# *Dvojka*

---

nějakých zbytků. V období mezi OK Computer a Kid A měla skupina na výběr ze 40 skladeb, které vlastně rozdělila na alba Kid A a Amnesiac, a to tak, že Amnesiac se stal takovým celkovým výběrem z poslední doby tvorby Radiohead.

Do úplně všech alb se opravdu těžko dostává, jako do celé hudby Radiohead, a to je na Radiohead ta nejlepší věc.

David Klovrza, 8.B

## **Muzikály**

Muzikál vlastně zjednodušeně vznikl spojením operety a britského a amerického kabaretu z konce minulého století. Samozřejmě tomuto předcházelo mnoho dalších událostí, ale muzikál díkybohu vznikl. A proč byl tenkrát a je i dnes muzikál tolik oblíbený? Americký skladatel Irving Berlin mu totiž dodal další důležitou přísadu - JAZZ.

Muzikály raného období by se dnes nejspíš neuchytily, měly totiž velice chudý příběh a jejich písně byly jen, nadneseně řečeno, pouhou dekorací nedokonalého příběhu. Tohle všechno ale změnil ve 20. letech Jerome Kern svými průkopnickými operetami a muzikály, zvláště pak svou **Lodí komediantů**, v níž se písně staly nejdůležitější částí muzikálu a jehož příběh se dotýkal i důležitých témat. Ve 30. letech se proslavili svými melodiemi a texty Cole Porter, George a Ira Gerswinovi, Richard Rodgers a Lorenz Hart. Avšak v roce 1943 prolomila ledy a ohlásila počátek zlaté éry broadwayského



# *Dvojka*

---

muzikálu Rodgersova a Hammersteinova **Oklahoma**. Koncem 50.let zazářil Hammersteinův žák Stephen Sondheim. Krátce poté se v muzikálech začala uplatňovat rocková hudba, začaly vládnout britské muzikály a britská hudba, zvláště díla Andrewa Lloyd Webera ( mimo jiné stvořil **Fantoma opery**, **Starlight Express** , **Cats** a společně s Timem Ricem i **Jesus Christ Superstar**).

**Něco málo dat pro představu:**

**1858 - ! PRVNÍ !** skutečná opereta s názvem **Orfeus v podsvětí**

**1895** - první veřejné promítání filmu v Paříži

**1906** - první rozhlasové vysílání v Americe

**1927** - první představení **Lodi komediantů**

**1943** - Richard Rodges a Oscar Hammerstein píší muzikál **Oklahoma**

**1952** - premiéra filmu **Zpívání v dešti**

**1957** - Stephen Sondheim debutuje jako textař **West Side Story**

**1968** - premiéra **! PRVNÍHO !** rockového muzikálu **Hair**

**1971** - premiéra rockového muzikálu **Jesus Christ Superstar**

**1986** - premiéra **Fantoma opery** v Londýně

**1996** - Weberovy **Cats** se stávají nejdéle hraným muzikálem v historii broadwayského i londýnského divadla

**I u nás se muzikály velice prosadily a dnes už mají tzv. neotřesitelné místo v podvědomí**

# *Dvojka*

---

**každého hudebního znalce, ale i obyčejného laika.**

## **Nejznámější muzikály u nás:**

Jistě znáte dojemný příběh o mladé a krásné (ale nevzdělané) londýnské prodavačce květin Líze Doolittlové, které se ujme profesor fonetiky, protože se vsadil, že ji za určitou dobu naučí mluvit, aby ji přijala i lepší londýnská společnost. Ano, tenhle muzikál nese název **Pygmalion** nebo-li **My fair lady**.

Tryskáči a Žraloci jsou dva zneprátelené gangy mladých lidí. Ale když se do sebe zamilují dva mladí z opačných gangů, tak se trhne bouře nenávisti. Něco jako Romeo a Julie nové doby. Ti dva prchají před pronásledovateli, ale nakonec oba umírají. Určitě jste poznali muzikál **West Side Story**.

Děj muzikálu **Hello, Dolly!** se odehrává v malém městečku, kde dělá čest své pověsti mazaná dohazovačka. Nakonec si dohazovačka najde štěstí v samorostlém zákazníkovi, kterému předtím hledala nevěstu.

Určitě znáte film **Někdo to rád horké** a muzikál je v podstatě úplně stejný. Dva muzikanti nemají práci a tak se přestrojí za ženy a hrají v kapele s krásnou zpěvačkou Sugar, do které se záhy jeden z nich zamiluje. Nakonec se ale stejně všechno provalí

Muzikál **Bídníci** se odehrává v době Velké francouzské revoluce. Odouzenec JeanValjeane se dostává ven z vězení a koná dobro, mezitím ho

# *Dvojka*

---

pronásleduje komisař. Celý příběh končí velkou bitvou uprostřed Paříže.

Znáte Evitu (Evu) Peronovou? Ne? Tak to je hlavní postava muzikálu **Evita** ( jak podivné, že!). Příběh se odehrává v Argentině a hlavní hrdinka Eva Peron je něco jako novodobá Popelka. Eva Peronová se stala totiž manželkou prezidenta a vykonala mnoho dobrých věcí. Tenhle muzikál je podle skutečnosti. Byl i zfilmován, Evitu hrála Madonna.

Muzikál **Jesus Christ Superstar** pojednává o posledních sedmi dnech života Ježíše Krista a o jeho následném ukřižování.

**Pomáda**???... to je taky muzikál, příběh je postaven na postupném poznávání se a zamilovávání se dvou lidí. Odehrává se přibližně v šedesátých letech v USA.

Kdysi dávno žil v Transylvánii kníže Drácula, jenž byl proklet knězem za své strašné činy. Tak nenalezne nikdy klid a nevinným pannám bude krev pít. (menší rýmovačka:). Takže vám asi došlo, že posledním muzikálem v našem rychlotestu je **Drácula**.

Anna Dědková, 9.B

## **Počítačový koutek, ale nezůstáváme jen u počítačů**

### **Konkurence od Foxe?**

Každý, kdo se alespoň trochu zajímá o výpočetní techniku, ví, že nám ji přináší hned několik firem. Autocont a Intel jsou asi nejnámější distributoři. Dále jich je celá řada, např.: DXT Computers, Impact, Brave, Anacomp, Eurotech, Lynx, Mironet Computers,

Asus, Dexx, Task, Delta nebo třeba Fujitsu Siemens

Computers. Ale co takhle Fox? Nedávno přišel na trh s novinkou Fox X-ray. Na první pohled na

vás udělá dojem černá, z boku průhledná skříň typu Miditower ATX. Z levé strany je vyplněná plexisklem, na kterém je vyleptáno "Fox Computers". Zevnitř je osvětlen modrou zářivkou. Všechny dráty jsou maximálně skryty tak, aby skříň vypadala hodně prostorně. Tato sestava je určena pro velmi náročné hráče a programátory. Nadstandard tvoří procesor AMD Athlon 64 3000+, který je umístěný na kvalitní základní desce Asus K8V. Grafika Asus A9600XT



# Dvojka

---

128Mb s čipsetem Radeon 9600 pracuje na frekvenci 500Mhz. Dva paměťové moduly DDR 400 dají dohromady velkou operační paměť 512 Mb RAM. V základní sestavě ještě najdeme čtečku paměťových karet Kouwell 6 in 1 a vypalovačku DVD od firmy NEC. Na základní desce najdeme hned čtyři porty USB 2.0 a dva porty WireFire. Takovému počítači patřičně náleží i jeho cena 54 778,- s daní. Takový počítač najdeme snad jen ve velkých firmách nebo v dost bohatých rodinách, ale my ostatní si o něm můžeme nechat jenom zdát.

Jiří Funda, 8.B

## Stříhání

Střihačské řemeslo existuje již od počátků filmu – občas se něco nepovede, a tak je to potřeba dostat pryč, jednoduše se to vystřihne, anebo je potřeba mezi jednotlivými scénami udělat nějaký přechodový efekt, například, aby se jeden klip plynule přeměnil v druhý.

Možná vás asi napadne, že když se tomu říká stříhání, tak by se to asi mělo stříhat nůžkami. První střihači doopravdy



# *Dvojka*

---

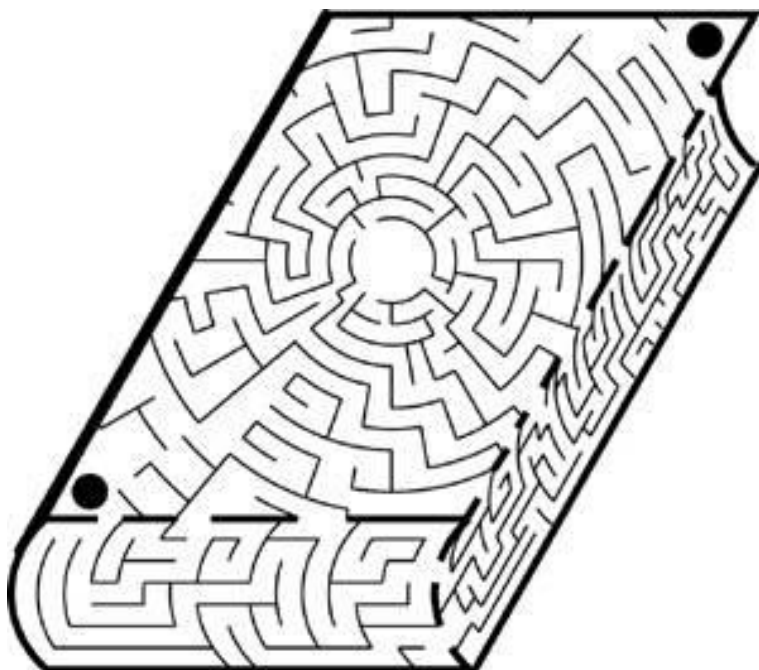
stříhali nůžkami – vzali pásek s natočeným filmem do ruky a činili se. Výsledek pak byl hotovým uměleckým dílem. To je dobře vidět třeba ve filmu Přednosta stanice, nebo v jiných dobových filmech.

Postupem času se i u nás začaly normálně prodávat videokamery, to není zas tak dávno. Ty nahrávaly na takové malé kazety, z nichž se pak natočené video přehrávalo ve videu na normální VHS kazetu. I tam probíhalo stříhání. Kamera se připojila k videu šňůrou a začalo malé dobrodružství: „Teď musím zapnout nahrávání, tohle se mi fakt povedlo, teď zas musím nahrávání vypnout, tohle tam dávat nebudu, nechápu, jak jsem mohl něco tak strašného natočit,“ a tak dále...

Dnes už je stříhání přeci jen jednodušší. Něco se natočí na kameru, nejlépe digitální, a přetáhne se to do počítače. V počítači se to za pomoci různých programků (např. Windows Movie Maker – ten je standardně ve Windows XP) snadno a rychle sestříhá. Co dál s hotovým videem je na vás. Můžete ho buď uložit v PC a poslat kamarádovi e-mailem, vypálit na CD nebo DVD, nebo nahrát zpět na kazetu.

Luděk Veselý, 8.B

**Vojtovo bludiště**



*Dvojka*

---

# **KONEC**



© *Luděk Veselý*